

[Leonhard Hansen.]

er det lykkedes gennem flere møder og forhandlinger at opnå enighed mellem udvalgets partier om meget væsentlige ting i forslagene, et resultat, som vel ikke tilfredsstiller nogen af parterne, men som under hensyn til magtforholdene her i tinget er så godt, som det er muligt at gøre det. Resultatet af forhandlingerne er blevet, at regeringens lovforslag er ændret på forskellige punkter. Man bibeholder de foreslåede bestemmelser om nye tilskudsregler vedrørende arbejdsløshedskassernes udgifter til børne- og forsørgertillæg, om huslejetilskud, om kontingentfrihed for værnepligtige, der forretter frivillig tjeneste, og om et rådighedsbeløb på indtil 15 mill. kr. til fordeling mellem de dårligst stillede kasser. Man er endvidere enig om ophævelse af de i arbejdsløshedsloven fastsatte formuegrænser, ligeledes om at sidestille ikke-forsørgere med 15 års medlemsstid og derover med forsørgere uden børn, forsåvidt angår størrelsen af dagpenge og huslejetilskud, samt om at åbne adgang for socialministeren til i visse tilfælde at bestemme, at karenstiden helt eller delvis skal bortfalde. Man er ligeledes enig om at forhøje den i lovens § 13, stk. 5 b, fastsatte procentsats vedrørende kontingentets størrelse fra 3 til 3½ pct., dog således at den højere procentsats først skal være gældende fra 1. januar 1951.

Forudsætningerne for disse nye tilskudsregler har udvalget fremhævet må være, at de anerkendte arbejdsløshedskasser herefter bestræber sig for at føre en sådan kontingentpolitik, at kassernes indtægter og udgifter kan balancere, og at det navnlig må påses, at der ikke finder kontingentnedsættelser sted i arbejdsløshedskasser, der oppebærer særlige tilskud til de her omhandlede udgifter, eller iøvrigt i kasser, der som følge af ledighedsforholdene eller af andre grunde må antages at stå i fare for at komme i økonomiske vanskeligheder indenfor en nærmere fremtid. Disse synspunkter har den højtærede socialminister tiltrådt.

Hvad angår det samtidig fremsatte lovforslag om ændring i lov nr. 322 af 24. juli 1942 om kommunale beskæftigelsesudvalg, er udvalget enedes om at lade dette forslag bortfalde, og dette er tiltrådt af ministeren. I konsekvens heraf er man enedes om at lade de ændringer i arbejdsløshedsloven, som stod i forbindelse med det fremsatte lovforslag om ændringer i loven om de kommunale beskæftigelsesudvalg, udgå. Dette er ligeledes tiltrådt af socialministeren.

Angående det tredje forslag, som er fremsat af repræsentanter for partiet ven-

stre, vedrørende anerkendelse af Kristelig Arbejdsløshedskasse er udvalget under forhandlingerne blevet enig om en tilføjelse til arbejdsløshedslovens § 6, hvorved meddelelse af statsanerkendelse af ikke fagligt begrænsede arbejdsløshedskasser vil blive muliggjort, og at der i ændringsforslaget til arbejdsløshedsloven indføres en bestemmelse, hvorefter Kristelig Arbejdsløshedskasse opnår ret til en sådan anerkendelse. Dette er også tiltrådt af ministeren.

I overensstemmelse med de førte drøftelser og de bemærkninger, jeg her kort har gjort, har socialministeren stillet de ændringsforslag, som fremgår af betænkningen, og udvalget har enstemmigt tiltrådt disse.

Forslaget til lov om ændringer i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 153 af 25. marts 1947, angår anerkendelse af Kristelig Arbejdsløshedskasse. Dette forslag trækker forslagsstillerne tilbage, ligesom socialministeren har givet udtryk for, at han agter at tage forslaget til lov om ændring i lov om kommunale beskæftigelsesudvalg tilbage.

Forsåvidt angår forslaget til lov om udbetaling af en uges ekstra understøttelse til arbejdsløse i anledning af julen, er der under henvisning til vedtagelsen af ydelse af brændselshjælp til arbejdsløshedsforsikrede i udvalget enighed om at indstille, at det fremsatte forslag om ydelse af ekstra julehjælp forkastes.

Af ændringsforslagene fremgår det klart, hvad ændringerne betyder, og jeg skal på hele udvalgets vegne anbefale forslagene til det høje tings velvillige behandling.

Som ordfører for socialdemokratiet kunne jeg naturligvis have ønsket, at det oprindelige lovforslag var blevet gennemført, og jeg er stadig af den opfattelse, at det havde været rigtigst at bibeholde statsanerkendelsen for rent fagligt begrænsede landkasser — som det er nu. Når socialdemokratiet alligevel er gået med til den foreslåede ændring på dette område, er det en del af den pris, vi må betale for det kompromis, der er indgået. Til gengæld må jeg indrømme, at man fra de øvrige partier har vist en imødekommenhed overfor vore krav, som jeg i allerhøjeste grad påskønner; f. eks. vil forøgelsen af understøttelsen til ikke-forsørgere med over 15 års medlemsret og huslejhjælpen til disse blive modtaget med tilfredshed af de pågældende, og det samme gælder ændringerne vedrørende karenstiden efter hyppige, kortvarige arbejdsløshedsperioder, hvorved der skulle være skabt grundlag for, at dette irritationsmoment